

Smidlertid havde hun henfiddet i Tugthuset fra December 1884 til August 1885, og det er utvivlsomt, at hun efter at den Dom, som frisaandt hende i 1886, var falden, havde billigt Krav paa Dpreisning for den aldeles uhorste Stæbne, som var overgaaet hende. Den ærede Justitsminister havde ogsaa Jøllensen deraf og tilstod hende, som der er sagt i Motiverne, i det første Par Aar en Understøttelse; men denne hørte saa op, og et nyt Andragende til Justitsministeriet om Gjenopførelse af Understøttelsen blev afflaaet. Først efter at Folkethinget i Fjor enstemmig havde sluttet sig til et Andragende om fornyet Understøttelse ved at henvise det til Justitsministeriet, har den ærede Justitsminister nu fremsat dette Forslag om at yde hende en Understøttelse af 100 Kr. aarlig. Naar jeg tager Ordet her i Dag om dette saaglige Spørgsmaal ved en Behandling, som ellers er fort om Storpolitik, saa er det for at udtale, at denne Understøttelse er for lille. Hun har efter Loven af 5. April 1888 ikke noget retsligt Krav paa Statskassen; men hun har et Billighedskrav, og jeg begaari ikke nogen Indiskretion ved her at udtale, at i det Udvalg, som var nedsat angaaende Loven om Erstatning for uforstyldt Varetægtsfængsel, var der ikke Tvivl om, at naar Nogen var dømt ustyldig og havde udstaaet sin Straf, skulde Dpreisningen være af en særlig pompøs Bessaffenhed. Men det er ikke nogen pompøs Dpreisning, at en Kone, der har været Gjenstand for en Behandling som ingen Anden, siden vi fik ordentlige Domstole, eller i alt Fald siden den fri Forsatnings Indførelse, faar en aarlig Understøttelse af 100 Kr., tilmed naar det er en Kone paa 62 Aar, en Alder, hvor hendes Erhvervsvirksomhed saa godt som er standset. Jeg ønsker at udtale dette paa dette Stadium af Forhandlingen, og at opfordre det ærede Finantsudvalg, som vil blive nedsat, og ligeledes den ærede Justitsminister, til at gjøre deres til, at denne Understøttelse kan blive højere, ikke alene fordi hun har Krav paa en særlig stor Dpreisning, men ogsaa fordi en saadan Understøttelse paa 100 Kr. ingen egentlig Hjælp er i den Tilstand, hvori denne Enke befinder sig for Diebliffet.

Nyholm: Under Finantslovsforhandlingen i Fjor tillod jeg mig at udtale min Beklagelse over den Maade, hvorpaa Sjøland og Fyn bleve behandlede ved den nye Jernbanefartplan, som den Gang var fastsat. Jeg tillod mig den Gang at fremdrage forskellige Mangler ved denne Behandling, som jeg tillod mig at kalde en Mishandling, idet vi vare udelukkede ved en Standsning af 12

Timer fra den hurtige Forbindelse med vort Hovedmarked, med Vesteuropa. Jeg paaviste, hvorledes vort Smør kunde komme til England før Konnossementerne, som vare Njøbmænd assendte, og hvorledes vi bleve udelukkede fra Forbindelser, som vi tidligere havde havt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Beklagelser i Dag, men kun pointere, at da der fra forfjellig Side hele Sommeren er udtalt Haab om, at disse Forhold maatte blive forandrede, ventede man, at den ærede Indenrigsminister vilde tage Hensyn til disse Klager og vilde have søgt at faae denne Jernbanefartplan forandret. Dette er dog ikke sket, Haabet er glippet; men deri maa vi jo finde os for Diebliffet. Nu vil jeg tillade mig at sige, at dersom denne Mishandling, som jeg kalder det, i Virkeligheden blev betalt med den Million, som den ærede Minister mente, der skulde spares paa Jernbanebudgettet, saa fik vi at finde os deri, skjønt jeg vil sige, det er en meget lille Erstatning for det Tab, vi lide. Men der er ikke Spor af Bessparelse af denne Million i Aar. De Herrer ville se af Anmærningerne til Finantsloven, Tillæg B., Sp. 371—72, at der slet ikke er Tale om nogen Bessparelse af en Million, og at den ærede Indenrigsminister end ikke tør udtale Haabet om Bessparelse. Man ser altsaa, at der blev lovet, at en Million skulde spares ved den nye Jernbaneplan, men nu viser det sig, at der ikke er Spor af Bessparelse. Men hvad Gavn har man saa af det Tab, som er lagt paa os? Jeg har derfor bedt om Ordet for at spørge den ærede Indenrigsminister: Hvis det virkelig viser sig, at der ikke er nogen Bessparelse, hvis Budgettet bliver ligesaa stort som før, er det saa Meningen at bibeholde den for os saa uheldige Fartplan? Tidligere var Udgiften til Jernbanerne 12,400,000 Kr., men nu ere de kalkulerede til 12,300,000 Kr., altsaa omtrent det Samme, og i Anmærningerne udtales det, at man for Tiden ikke tror, at der kan være nær Udset til nogen Bessparelse. Jeg tror virkelig ikke, der kan blive nogen Bessparelse ved den forandrede Togplan, navnlig den Del af Planen, som gaar ud over os. Hvis man tror ved denne Plan at opnaa mere Trafik paa de jyske Baner, saa tager man fejl. Hvis nu den ærede Minister vil sige, at vi faae Trafikken til Gøteborg og til Norge, altsaa den skandinaviske Post, da er det rigtigt, den gaar alligevel gennem Landet. Vi have Trafikken til Gøteborg; men hvad koster den den danske Stat? Hvad giver Staten det forenede Dampskibsselskab for at vedligeholde denne Fart? Thi det kan ikke betale sig for dette Selskab